

מקדש הורדוס על אבן השתייה...

ללא ספק, על אבן השתייה יכול היה להיבנות רק מקדש אחד – והיה זה המקדש אשר בנה הורדוס. למעשה, מאותו רגע היסטורי ואילך צוברת אבן השתייה עם ירושלים מסה נבואית להיות אבן מעמסה לכל-העמים--כל-עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ... = (זכריה יב' 3) = בימינו. מאחר ודרושות שנים מספר לבניין מקדש התחייב הורדוס, לשמור על המקדש השני (זה שהוקם מאות שנים קודם לכן מצפון לאבן השתייה) ולאפשר נאמנה עבודת אלהים ברציפות כל עוד מקדשו החלופי שבנה על אבן השתייה אינו מושלם ואינו מכיל את עבודת האלהים.

מבחינה הלכתית, מעמדו של הורדוס בן אנטיפטרוס ואימו קיפרוס שהייתה נסיכה ערבייה נבטית נחשב – "עבד כנעני" – והנה הוא זה, הורדוס שהיה מלך בנאי רב תפארת, הוא שהגשים נבואה מתוך אינטרס זר ליהדות להיות בָּהָר הַזֶּה כְּחֶרֶפֶת פְּנֵי-הַלֹּט הַלֹּט עַל-כָּל-הָעַמִּים וְהַמְּסַכָּה הַנְּסוּכָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם... והלא, אלמנט היסטורי רב משמעות זה הציף ופרח כדי להכפיש את נצח ישראל ולבטל את זכויות היהודים תוך שאיפה להביא להשמדתם ואכן כל זאת בימינו בהסתמך על קדושת אבן השתייה לאחר שהורחב מתחם הר הבית והורדוס בנה על אבן זו את המקדש החלופי.

מוכח כי אבן השתייה במונח נבואי נוסדה להיות = "אבן בַּחֵן" = (ישעיה כח' 16) = לְכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֲבָן אֲבָן בַּחֵן פֶּנֶת יִקְרַת מוֹסֵד מוֹסֵד--הַמְּאֲמִין לֹא יִחִישׁ... ואכן, חובה הייתה לייסד אותה להיות כזו "אבן בַּחֵן" ולכן עד אז לא הייתה קיימת אבן שכזאת "בְּצִיּוֹן". לפי-כך, אבן השתייה נוסדה להיות – כספת אבן – מאבני המקדש הראשון שחרב ובעצמת התגשמות הנבואה יוסדה בידי "שָׂרְיָה כֹּהֵן הָרֵאשׁ" עם חורבן המקדש הראשון לשמור על לוחות הברית שמא יפלו בשבי בידי זרים. והנה, בזכות מבנה המקדש המפואר שבנה הורדוס ובעיקר מאז חורבן טיטוס, הפכה אבן השתייה להיות אבן מעמסה, אגדה דתית, המוליכה שולל עד ימינו את היהדות ובעיקר את האיסלם באין רחם.

א. תעודת טווחי הזמן לעניין חורבן המקדש הראשון וההכנות לבניין המקדש השני – כדלקמן:

1. וְהִיְתָה כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחֶרֶפָה לְשִׁמָּה וְעִבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-מֶלֶךְ-בָּבֶל--שְׂבָעִים שָׁנָה וְהָיָה כְּמִלְאוֹת שְׂבָעִים שָׁנָה אֶפְקָד עַל-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַל-הַגּוֹי הַהוּא נֶאֱמַר-יְהוָה אֶת-עוֹנָם... (ירמיה כח' 11-12)

2. וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דָּבַר-יְהוָה מִפִּי יְרֵמְיָה הָעֵיר יְהוָה אֶת-רוּחַ כְּרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֵר-קוֹל בְּכָל-מַלְכוּתוֹ וְגַם-בְּמִכְתָּב לְאֹמֵר כֹּה אָמַר כְּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס--כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ יָתֵן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקֵד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בֵּית בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה... (עזרא א' 1-2)

3. וַיְהִי עִם-הָאָרֶץ--מִרְפִּים יָדִי עִם-יְהוּדָה וּמִבְּהַלִּים אוֹתָם לְבָנוֹת וְסִכָּרִים עָלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם--כָּל-יָמֵי כוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס, וְעַד-מַלְכוּת דָּרְיוֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס... (עזרא ד' 5-4)

4. בִּשְׁנַת אַחַת לְדָרְיוֹשׁ בֶּן-אַחְשֻׁרוּשׁ--מִזְרַע מִדֵּי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכוּת פְּשָׁדִים בִּשְׁנַת אַחַת לְמַלְכוֹ אֲנִי דָנְיָאֵל בִּינְתֵי בְּסָפְרִים מִסְפָּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דָבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָה הַנְּבִיא לְמִלְאוֹת לְחַרְבוֹת יְרוּשָׁלַם שְׂבָעִים שָׁנָה... (דניאל ט' 1-2)

ב. "אבן השתייה" = "האבן הראשה" = "יִקְרַת מְשִׁיחַ":

כישלון הוצאת לוחות הברית מכספת האבן הראשה = (זכריה ד' 6-7) = וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דָבַר-יְהוָה אֶל-זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְחֵיל וְלֹא בְכֹחַ--כִּי אִם-בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת מִי-אַתָּה הֵר-הַגְדוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת-הָאָבֶן הָרֵאשֶׁה--תְּשָׂאוֹת חֵן חֵן לָהּ... כלומר, בחופף לנבואת החזון, המשיח זרְבָבֶל בֶּן-שָׂאֲלֻתְיָאֵל נכרת = (דניאל ט' 24-27) = שְׂבָעִים שְׂבָעִים נֶחֱתָד עַל-עַמְדָּה וְעַל-עֵיר קִדְשָׁה לְכֹלֵה הַפְּשָׁע וְלִהְתֵּם חֲטָאת וּלְכַפֵּר עוֹן וְלִהְבִּיא צָדֵק עֲלֵמִים וְלַחֲתֵם חֲזוֹן וְנִבְיָא וְלִמְשִׁחַ קִדְשׁ קִדְשִׁים וְתִדְעוּ וְתִשְׁכַּל מִן-מִצְרָא דָבַר לְהַשִּׁיב וְלְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד-מְשִׁיחַ נְגִיד--שְׂבָעִים שְׂבָעִים וְשָׂבָעוּ וְשָׂבָעוּ שְׂשִׁים וְשָׂנִים תִּשׁוּבוּ וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחָרוֹץ וּבְצוֹק הַעֲתִים וְאַחֲרֵי הַשְּׂבָעִים שְׂשִׁים וְשָׂנִים יִקְרַת מְשִׁיחַ וְאִין לוֹ וְהָעֵיר וְהַקִּדְשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד הָבָא וְקִצּוֹ בְשִׁטָּף וְעַד קֶץ מַלְחָמָה נֶחֱרָצָה שְׂמָמוֹת וְהַגְבִּיר בְּרִית לְרַבִּים שְׂבוּעָה אֶחָד וְחָצִי הַשְּׂבוּעָה יִשְׁפִּית זָבַח וּמִנְחָה וְעַל פְּנֵי שְׂקוּצִים מְשָׁמִם וְעַד-כָּלָה וְנֶחֱרָצָה תִתֵּן עַל-שָׁמִם... ואמנם, ואכן זָרְבָבֶל וְהוֹשַׁע בֶּן-יְהוֹצָדֵק הִכְהִין הַגְדוֹל לֹא הַצְלִיחוּ לְהוֹצִיא אֶת לוחות הברית מכספת האבן שנותרה עד ימינו שוממה...

ג. בניין המקדש השני מצפון לאבן השתייה לאחר הניסיון להוציא את לוחות הברית - שנכשל:

בשנת שתיים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש--היה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא אל-זרבל בן-שאלתיאל פחת יהודה ואל-יהושע בן-יהוצדק הפהן הגדול לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית יהוה להבנות... (חגי א' 2-1)

כלומר, בשנת שתיים לדריוש = (עזרא ד' 24) = באדון בטלת עבדת בית-אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך-פרס... החל להיבנות המקדש השני בידי זרבל בן-שאלתיאל פחת יהודה ויהושע בן-יהוצדק הפהן הגדול – מצפון לאבן השתייה היא הכספת האבן הראשונה... וללא ספק באותם ימים לא היה כל תיעוד נבואי אשר חייב לבנות את המקדש על אבן השתייה. והלא, אם היה תיעוד כזה וודאי זרבל ויהושע היו בוניים את המקדש על אבן השתייה ולא היה עולה בידיו של הורדוס לבנות מקדש חלופי על אבן זו מבלי לפני כל להרוס קודם לכן את המקדש הבנוי עליה.

ד. הורדוס בנה מקדש חלופי על אבן השתייה – להלן ציטוטים מתוך ויקיפדיה:

הורדוס 47 לפנה"ס - 10 לפנה"ס בקירוב. היה מלך יהודה בין השנים 37 לפנה"ס עד 14 לפנה"ס ומייסד שושלת בית הורדוס. הוא מונה גם "הורדוס הגדול"...

הורדוס נולד לאחת מן המשפחות המובדות באדום. סבו, אנטיוכוס, היה מושל אדום מטעם אלכסנדר ינאי, ואילו אביו, אנטיוכוס הפך ליועצו הראשי והעיקרי של הורקנוס השני. אמו של הורדוס, קיפוס, הייתה נסיכה ערביה נבטי, שילדה לאנטיוכוס ארבעה בנים - פצאל, הורדוס, יוסף ופרובא, ובת - שלומית. יש אומרים שנולד בעיר אשקלון.

יהדותו של הורדוס

ממצאים ארכאולוגיים מתקופת הורדוס מעידים כי הורדוס נתפש בעיני עצמו ובעיני בני תקופתו כיהודי, באופן התואם את הדיוע לנו על גירום של האדומים. עם זאת, בתקופה מאוחרת הרבה יותר גרסו חכמי התלמוד כי מבחינה הלכתית היה הורדוס במעמד עבד כנעני. זהו מעין מעמד ביניים שבו נמצא אדם שאינו יהודי, אך גם אינו גוי, ולדעת חז"ל הוא חייב רק במצוות שחייבת בהן אישה יהודייה. ראוי לזכור כי הורדוס, כממשיך דרכם הרעיונית של מלכי בית חשמונאי, לפי ראייתו, אהר באופן מופגן את הצדוקים, ואילו כלפי הפרושים גילה עוינות מובהקת ולא היה אהוד עליהם. האמוראים, חכמי התלמוד, שהיו ממשיכי דרכם של הפרושים, כתבו את האמירות הקשות עליו בתלמוד מאות שנים לאחר המאורעות עצמם.

שלטונו של הורדוס ביהודה היה מעין תקופת ביניים בין שלטון מלכי בית חשמונאי לבין שלטון הנציבים הרומאים, שבה נשלטה יהודה בידי רומא באופן עקיף על ידי הורדוס כמלך וסאלטעמטה של חמא, וכעושה דברה. מעמד זה העניק לו ולממלכתו, יהודה, אוטונומיה רבה, אבל גם מחויבות למלא אחר הוראות השלטון הרומאי. בימיו הפכה יהודה לחלק אינטגרלי, גם אם אוטונומי, של האימפריה הרומית. הורדוס ידוע במיוחד במפעלי הבנייה המפוארים שיוזם. הוא בנה מחדש את בית המקדש, והפך אותו למבנה מפואר. הוא בנה מחדש את העיר שומרון.

בבית המקדש השני היו חסרים ארון הברית, צנצנת המן לחם שמים שניתן לישראל בנדבר, האורים והתומים ומטה אהרן, אבל היו בו המטרה וכלי פולחן נוספים. תחת ארון הברית נותרה רק אבן השתייה שעליה קיימו את המצוות הקשורות בקודש הקודשים ביום כיפור.

ה. חייו הקצרים של מקדש הורדוס מהווים הוכחה כי לא הוכתב לו יעד אמת של עבודת אלהים ואכן רק האגדה על מהות אבן השתייה מאפשרת לשבטים צאצאי אדום הערבים והנבטים המאמינים זה מאות שנים בדת האיסלם לטעון בימינו על זכויות פלסטיניות בהר הבית ובארץ ישראל. ללא ספק התפתחות היסטורית זו אינה יכולה להיות מקרית אלא יש לראותה בעין של "המאמין לא יחיש" כהתפתחות מכוונת ותואמת נבואת אחרית "יעד קץ מלחמה נחרצת" להיות – "אבן השתייה" = "אבן ב'חן" – ביום המשפט האלוהי...

והלא אין שואל ואין שאלות האם היה מלך ושמו הורדוס בירושלם...

ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בהר הזה
משתה שְׁמָנִים משתה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמַחִים שְׁמָרִים מְזַקְקִים
ובלע בהר הזה פְּנֵי-הַלֹּט הַלֹּט עַל-כָּל-הָעַמִּים
והמִסְכָּה הַנְּסֹכָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח
וּמַחָה אֲדֹנָי יְהוִה דְּמַעָה מַעַל כָּל-פָּנִים
וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל-הָאָרֶץ--כִּי
יְהוָה דָּבָר... (ישעיה כה' 8-6)